

Puhtusest ja pornograafiast

Olen üksikuks jäänud kristlane, mees, kes pole endas ära tundnud "vallaliseks jäämise andi". See on tragöödia. Selles olukorras seksuaalselt puhtaks jääda on raskeimast raskem ülesanne. Olen mõnelgi oma ahastusetunnil hüüdnud: "Jumal, kes on suurem, kas Sina ja Sinu vägi, mis patust vabastab, või tõesti liha ja saatan oma ahvatlustega?" Sest kiusatuseks on nii hooraclu ehk juhusuhted kui ka internetis leiduv: eeskätt pornograafia piltide ja videote näol. Kiusatuseks on ka muu materjal, mis näitab inimese keha paljalt või poolpaljalt: sport, filmid, reklaamid, kunst, skulptuur ja vist võiks seda loetelu jätkata, näiteks spordi tegemine, liibuvad riided, ujumas käimine, rannas viibimine, isegi "moodsad" riided igal pool (keha paljastavad katkised püksid, liiga lühikesed särgid jms.): kõik pakuvad võimalust oma mõtetes pattu teha ja himustada keelatud, kuigi väliselt paistab kõik nagu olevat "korras", sest see kõik on ju tavaline, igapäevane, igal pool. Jeesus ütles Mt 5:28: "Igaüks, kes naise peale vaatab teda himustades, on oma südames temaga juba abielu rikkunud." Ka tänaval käies jääb pilk tahtmatult peatuma mõnele inimesele ühel või teisel põhjusel ning patused mõtted on taas ohtlikult lähedal. Tuleb pidevalt olla valvel. Sellepärast ma ei saa teisiti kui pean igal hommikul kõik need asjad meelde tuletama ja Jumala ette kandma. Pean meenutama, mis teel ma käin: kas maailma laial teel või kitsal teel taevariigi poole.

Ometigi on seksuaalne puhtus nii välises käitumises, riietuses kui mõttemaailmas, teisisõnu: kõikjal, elementaarne nõue, et elada Jumalale meelepäraselt ja mitte pahandada Teda oma pattudega, lastes neil pattudel tulla minu ja Tema vahele ning muutuda seetõttu kõlbmatuks Jumala riigi töö jaoks või veel halvem, jätkates seda silmakirjalikkuses. Uues Testamendis kutsutakse paljudes kirjakohtades üles puhtale ja patuta elule, seega peab see olema Jumala abiga ka võimalik. Piiblis on öeldud, et see, mis on varjatud, seda kuulutatakse kunagi katustelt. Kas oled nõus, et sinu patuseid mõtteid kuulutatakse katuselt kaasusklike või näiteks oma perekonna kuulates? Või et neid näidatakse filmina? Kui ei ole nõus, tuleb puhtaks saamiseks ja sellesse jäämiseks midagi ette võtta.

Pornograafiaga olen kokku puutunud mitmeid aastaid, ajapikku järjest vähem. Ma pole olnud sellest sõltuvuses. On Jumala arm, et olen just sõltuvusest kõrvale jäänud. Minu jaoks on pornograafia olnud kahest halvast parema valimine: abieluvälised seksuaalsuhted on olnud see halvem valik. Seega on see olnud midagigi, mis asendab seda kustumatut ja üha taastekkivat füüsilist vajadust teise inimese järgi, oleme ju selliseks loodud. Juhusuhtega kaasneksid segased inimsuhted, võimalikud haigused, kaaskristlaste hukkamõist, südame süüdistused Jumala ees, salajas tegutsemine ja avalikuks tuleku hirm, aga pornograafia on anonüümne, varjatud, ja "kui ongi pattu, toimub see vaid mõtetes" – seega on see ju parem valik?

Eks ongi, aga patu kategooriast see seda siiski välja ei tõsta. Olen isiklikult mõistnud, et iga pornograafilise või muu inimkeha alastusega seotud materjali tekitaja või interneti üleslaadija on Jumala kohtu objekt hukkamõistuks ja seda iga üksiku pildi eest (kui see inimene just Jumala juurde ei tule ja meelt ei paranda). Piiblis on nii Jeesuse kui Pauluse sõnadest välja lugeda, et häda sellele, kelle kaudu teine usklik langeb või eksitatud saab. Isegi siis, kui see peabki nii minema Jumala plaani järgi, nagu Jeesuse surmaga oli, kui

Juudas Jeesuse reetis. Kuidas saan aga mina, kes ma olen puhtaks pestud Jeesuse vere hinnaga, minna ja saada osa sellest, mis on Jumala silmis jäledus, kõlvatus ja roojus? Saada osa sellest, mis on lihaliku loomuse üks halvemaid vilju, juua maailma katkistest kaevudest solgivett Jumalalt saadava eluvee asemel ning mille külge mitmelgi juhul on ennast külge haakinud kurjad vaimud? Nende asjade puhul kehtib lisaks see, et süües kasvab isu ja seda mitmes mõttes. Tükk aega lasi Jumal mu peas neil mõtetel kasvada, enne kui see oma juured piisavalt sügavale ajas, et võiks hakata vilja kandma. See on Jumala arm. Sõna otseses mõttes: parem hilja kui mitte kunagi. Ta oleks ju võinud mul ka selle kätte lasta laostuda, petlike himude kätte, nagu Paulus kirjutab Ef 4:22. Või veelgi hullem: saata eksitusse (Rm 1:24,26). Võiksin pidada oma eraviisilist käitumist õigeks ja õigustada, aga tegelikult käiksin hukatuse laial teel.

Ühel päeval mõtlesin: kui keegi on alkoholi küüsis, siis võib ta juua elu tühjuse ja mõttetuse pärast, võib-olla ka muude elu-, töö-, raha- või pereprobleemide pärast. Aga selle tegevusega ta tavaliselt rikub nii enda kui teiste elu ja kõik läheb veelgi halvemaks. See on saatana lahendus. Tal on põhjus joomiseks, teda võib mõista inimlikult, talle võib kaasa tunda – aga ta teeb siiski pattu. Seda näitas Jumal mulle ka enda kohta. Mul on ju samuti äärmine põhjus ja vajadus, aga patt on see kõik ikkagi.

Kuidas siis on nende teiste asjadega, mis ülal nimetatud: sport, filmid jne.? Need on palju peenemad asjad, millega kristlased võivad teha pattu isegi siis, kui nad ei ole pornograafiaga seotud olnud. Üks asi on märgata, midagi jääb silma või lausa püüab tähelepanu, ning seda ei saagi alati vältida. Aga kui ei ole valvel, siis võib see nähtu mõtetes kergesti areneda seksuaalse patu tegemiseks. Olen ennast tabanud ka selliselt mõttelt: aga kui ma vaid vaatan ja naudin, ning ei mõtle mingeid fantaasiaid sinna juurde? Tegelikult on see patuga nagu tulega mängimine, see on sama hea, kui kuristiku serval laveerida ja suvaline tuuleiil võib tulla vales suunast. Tuleta meelde, mismoodi anti Moosese raamatus kõlblusega seotud seadused: sisuliselt loeti patuks juba teise inimese alastuse nägemine (3Ms 20), ja isegi teatud kehaline kokkupuude, mille eesmärk ei olnud seksuaalne, oli määratud ränga karistuse osaliseks (5Ms 25:11). Selle meenutamine pole vana seaduse alla minek, vaid näitab, kuidas Jumal neisse asjadesse suhtub. Seal toodud konkreetsed keelud erinevate võimalike seksuaalsuhete osas kehtivad ilmselgelt ka tänapäeval. Muidugi, lõplikult on ikkagi Jumal see, kes toob selguse patu ja kohtu kohta (Jh 16:8), inimesed saavad sellele vaid viidata, õpetada ja hoiatada, ka eeskuju näidata. Olen isiklikult leidnud, et Piibli moraali eeskujuks võtmine saab lähtuda vaid minu armastusest Jumala vastu. Kui seda pole, siis on tõesti see kõik vaid kirjatäht, mis tapab (2Kr 3:6, ingl. k.), sisuliselt seaduse all elamine, mille täitmisest ma ise kuidagi huvitatud ei ole, ja esikohal on siis hoopis liha vajadused koos erinevate pattudega.

Lihameele jaoks pole vastuseis lihalikele pattudele pikemas perspektiivis võimalik. Liha himustab vaimu vastu, nagu on kirjutatud Gl 5:17, need on üksteise vaenlased. Olen leidnud, et liha oma rikutuses üritab vaimule pattu maha müüa ja see toimubki põhiliselt nende ülalnimetatud "teiste asjade" kaudu, kuna pornograafiaga on asi palju selgem. Piiblis toodud moraalse elu elamine polegi eesmärk omaette, see on aga vältimatu tagajärg sellele, kui suhe Jumalaga kestab ja Jumal oma tööd edasi teeb ning usklik sellele ka vastab ja kuulda võtab, vajadusel meelt parandab. Sellepärast ei saa nõustuda, et elu koos Jumalaga ja

jätkuv regulaarne salapatuelu kokku sobiks. Kas iga sellise regulaarse tegevuse andekspalumine on ikka tõesti tehtud meeleparanduses? Või hoopis automaatse mantrana – see oleks juba paganlus kristlikus kuues. Kelle sarnaseks peab kristlane aja jooksul kasvama, kas rohkem lihaliku inimese saranaseks või peaks eeskujuks olema hoopis Jeesus? Jeesus ütles, et kes pattu teeb, on patu ori (Jh 8:34) ja seda sõltumata sellest, kas inimene jääb patu väele oma võitlustes alla, komistab, või otsustab teadlikult oma üksikuks jäänud elu tõttu pornograafiast leevendust leida, või ka lihtsalt heita üks keelatud himur pilk või mõelda üks fantaasia.

Veel nende "teiste asjade" kohta. Tagasi vaadates näen, et on asju, millest pole kohe aru saada, et tegemist on patuga, samas ei olnud süda nendega rahul. Kuidas sellesse siis suhtuda? Ühel päeval andis Jumal ka selliste asjade kohta selguse Pauluse kirjast Roomlastele 7:19 (ja ka 7:14), kus Paulus kirjeldab oma patust ja lihalikku loomust, nagu see kõikidel on ka peale uuestisündi: "Sest head, mida ma tahan, ma ei tee, vaid paha, mida ma ei taha, ma teen." Väike kõrvalepõige: see kirjeldus ei ole mõeldud toetamaks õpetust, et me ei saagi patuta elada, sest siis oleks see palju rohkemate kirjakohtadega vastuolus, kus on hoopis üleskutsed pühale elule, ja lisaks oleksid need üleskutsed siis vaid teoreetilist laadi. (Paulus isegi ütleb otse sellise mõtte vastu Rm 6:1-2: "Kas püsida patus, et arm suureneks? Ei, mitte sugugi. Meie, kes oleme patule surnud, kuidas saaksime selles veel elada?") Minule paljastas Rm 7:14,19 justnimelt mõnegi halli ala, mille kohta ma ei suutnud otsustada, millega tegemist on. Ka Rm 6:21 aitab kaasa: "Millist vilja te siis kandsite? Niisugust, mille pärast te nüüd häbenete. Sest selle tulemus on surm." Oluline on veel Rm 6:11: "Nõnda arvestage ka teie endid olevat surnud patule, aga elavat Jumalale Kristuses Jeesuses." Samuti Ef 4:22: "Teil tuleb jätta oma endise eluviisi poolest vana loomus, kes laostub petlike himude käes." Need kaks viimast kirjakohta tähendavad, et patust vabastus ei toimi automaatselt nagu füüsikaseadus, vaid nõuab teadlikku tegutsemist, usku ja pilgu pööramist Jeesusele, seda siis patule vaatamise ja sellele mõtlemise asemel. Lihalik loomus seda teha ei taha, aga Jumala abiga on see võimalik. Sama mõte on 2Tm 2:22: "Põgene noorusea himude eest!" Siin peetakse silmas muidugi pattu, mille eest tuleb põgeneda, mitte loomulikku soovi abielluda. Ühtlasi meenutab see, et patt ja kiusatus ei põgene sinu juurest, vaid sina pead põgenema patu juurest ja vajadusel tuleb ka kurjale vastu seista (Jk 4:7).

Kõigele lisaks avas Jumal mulle veel midagi. Nimelt sain aru abielurikkumise temast laiemas mõttes. Mina, kes ma pole abielus, võin rikkuda abielu lausa kahel erineva moel: olemasolevat abielu, aga lisaks ka olematut abielu. Esimene on selge: kui vaatan himustades või igatsedes abielus või kasvõi mingis kooselus olevat inimest (võib-olla isegi kellegi teisega kihlatut), siis on see minu poolt abielu rikkumine tolle inimesega Jumala palge ees, kes näeb mu mõtteid. See vajab tõsist meeleparandust. Igatsev pilk vale inimese suunas, kasvõi kirikus, võib põhjustada ka teise inimese langust, kasvõi mõtetes. Veel pornograafiaga seotud olles mõtlesin ikka sagedamini: ma ju ei tea, kas konkreetne inimene pildil või videos on abielus või lähisuhtes kellegagi, seega ma ka ei tea, kas rikun abielu või mitte. Aga kui ta on suhtes ja seega rikun? Kas lahenduseks on kuidagimoodi valida avalikult hooraeltu elavad inimesed, või inimesed, kes kuidagi teadaolevalt ei ole lähisuhtes? Kuidas ma seda võiks teada või selles kindel olla? Ja kui mul see kindlus mingit moodi ka oleks, siis peaks selle inimesega seotud pornograafia või alastuse nautimine olema ju lubatud? Ma ju ei riku abielu, sest seda polegi? Kuigi, mida siis teha, kui pildi tegemise ajal

abielu või lähisuhet tol inimesel polnud, praeguseks momendiks aga juba on, või ka vastupidi?... – Selliselt arutlesin, sest Mt 5:28 oli meeles ja tahtsin selle järgi elada.

Kui edasi arutleda, siis formaalselt-teoreetiliselt (praktikas pole see mõeldav) võiks ju öelda, et üldse esimese pornograafilise või sarnase materjali nägemine internetist võiks mingitki moodi olla "parandav", kui sellele järgneb abielu vastava inimesega, aga kui esimesele pildile järgneb kasvõi üksainus teine kellestki teisest, siis on toimunud abielurikkumine selle esimese hüpoteetilise abielu suhtes ja sellega on pattu tehtud.

Kui ma neid asju mõtlesin, siis sain järgmiseks aru, et tegelikult ei ole see ikkagi Jeesuse sõnadest kinnipidamine, sest mis on kirjas? Mt 5:28 viitab naisele, mitte just tingimata abielunaisele, aga abielurikkumiseks nimetatakse seda ikkagi. Isegi kui Jeesus võis mõelda abielunaist, või kui ka enamus naisi tol ajal abielus olid, siis kokkuvõttes viis see ikkagi selleni, et mõistsin olematu abielu rikkumise võimalust, mida teatud mööndusega selliselt nimetan, kuigi see pole päris täpne väljend. Kui kaks vallalist inimest on seksuaalsuhtes ilma eelnevalt abielu sõlmimata, siis nad mõlemad justkui rikuvad seda abielu, mida pole loodud, konkreetsemalt on nende patt just selles, et abielu pole loodud. See, et mõlemad sellega nõus võivad olla ja lausa soovivad, ei tee asja Jumala plaanis õigeks. See on nagu otsetee abielust mööda. Aga Piiblis sellist võimalust ju pole antud. Piibli selge õpetus on see, et seksuaalsuhted kuuluvad ühe naise ja ühe mehe eluaegse abielu juurde (1Kr 7:2) ja mitte ühtegi teist võimalust ei ole. Kui mina aga tarbin pornograafilist materjali (rääkimata füüsilisest juhusuhtest mis iganes seksuaalsel tasemel), siis on see samamoodi ligipääs või ka tungimine teise inimese seksuaalsfääri ilma, et sellele eelneks pühendunud ja töötusega abielu. Seega olen ma rikkunud Jumala antud korraldust selles osas: enne abielu, siis seksuaalsuhted selle abielu sees. Sama ideed edasi arendades: iga homoseksuaalne või ka muu keelatud suhe 3Ms 20 nimekirjast, või vastava pornograafia tarbimine või ülal nimetatud "teise asja" tegemine, on automaatselt olematu abielu rikkumine, kuna nendel juhtudel ei saa piibellikust abielust enam ka teoreetiliselt rääkida. Vaata või nimeta kuidas tahad, igatahes on kõikidel juhtudel tegemist patuga, Jumala seatud korra rikkumisega.

Tõin need punktid välja, et paljastada lihaliku loomuse riikalikkust, mis püüab nagu uppuja haarata õlekõrrest. Kardan, et nii mõnigi usklik on sarnastes olukordades jõudnud vastupidisele järeldusele oma tegemiste ja käitumise suhtes. Selliseid lihalikke mõttekäike-vabandusi võib olla veel teisigi, mis jäävad poolele teele ja mitte lõpuni ausaks. Kui kõik on aga Jumala sõna ja tahtega kooskõlas, ei ole vaja midagi vabandada ega tõestada. Juba enda jaoks vabandamise mõte ise viitab, et kusagil on midagi valesti, kusagilt otsitakse möödapääsu- ja otseteed. Seda teeb lihalik loomus ja see tegutseb Jumala tahte vastu.

Salaja tehtud seksuaalne patt, kasvõi mõtetes, annab vaenlasele õiguse parastada ja võtta ära kristlik ehtsus ja tõelisuus, see muudab loiuks ja ükskõikseks (äärmuslikematel juhtudel juba füüsilise kurnatusega), sest süda ju süüdistab, kui kuulata, Jumala Vaim annab märku, aga laus-silmakirjalik olla on kah vilets.

Kuidas elasid üksikuks jäänud kristlased minevikus läbi aastasadade? Neil polnud interneti. Nad pidid toime tulema ja Jumala abiga tulidki, kes muidugi tulid. Kas tänapäeval on midagi teisiti? Ei ole. Piiblis antud põhimõtted, ka moraali suhtes, kehtivad edasi. Neid ei

saa mugandada maailma ja selle suundumuste, liha tahtmiste või teiste halva eeskuju järgi. Eeskujuks peab jääma Jeesus ja apostlite õpetus. Mugandused ja vabandused on aga kogudustesse tunginud, kuna tänapäeval teenitakse kogudustes rohkem inimest kui Jumalat, rõhuasetused ja prioriteedid on ohtlikult viltu vajunud. Sel on kurvad tagajärjed koguduse elus ja üldises pühitsuses.

Lõpuks tasub endalt küsida: kumba ma rohkem armastan, kas Jeesust või pattu, kas igatsen rohkem taevariiki või teha pattu?

Kõigi võitluste keskel olen peaaegu iga päev meeles pidanud neid kirjakohti:

Hb 12:1: "Seepärast ka meie, kelle ümber on nii suur pilv tunnistajaid, pangem maha kõik koormav ja patt, mis hõlpsasti takerdab meid, ja jookskem püsivusega meile määratud võidujooksu!"

1Kr 9:24: "Eks te tea, et kes võidu jooksevad, need jooksevad küll kõik, kuigi auhinna saab ainult üks? Jookske nõnda, et teie selle saate!" – Kui palju võetakse seda kirjakohta ja eeskuju tänapäeval tõsiselt? Milline üleskutse!

Mt 5:29: "Kui aga su parem silm ajab sind patustama, siis kisu ta välja ja heida minema, sest sulle on kasulikum kaotada üks osa oma kehast kui lasta kogu keha heita põrgusse."

Lõpetuseks üks vana laul, mille autoriks on Ludwig Andreas Gotter (1661-1735), võetud raamatust "Uus Lauluraamat. Kirikus, koolis ja kodus pruukida", Tallinn, 1899, lk. 435-436.

Fl 2:12 (vanas tõlkes): "Nõudke eneste õnnistust taga kartuse ja wäristusega."

463. Viisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288. M. J.

1.
Nõudke, nõudke wärisedes
Taga oma õnnistust
Nõudke hoolsast, nõudke kartes,
Et ei sünni wiiwitust.
Ärge mitte elage
Selle tühja ilmale,
Waid siit maa pealt taewa nõudke,
Sinna kõigest wäest jõudke.

2.
Selle sihi poole tõttes
Ära küsi lihalt nõuu,
Tema lauvalt rooga wõttes

Kurnad ära waimu jõuu.
Waid kuis Jeesus juhatand,
Kes meil' ise teeks on saand,
Nõnda edasi sa astu,
Kui ka liha, weri wastu.

3.
Õnnis see, kes usus wõitleb,
Sõdimises kindlaks jääb,
Ja kes patu himu sõitleb,
Lihalustist mööda läeb.
Üksi Jeesu risti all
On meil wari, kilp ja wall:
Et saad taewa õndsatega,
Sure enne Kristusega.

4.
On sul abimeheks Jeesus,
Wõidutäheks tema rist,
Olgu siis ka tema wõitlus,
Kuida wõitles Jeesus Krist.
Pane wastu wereni,
Walwama jää wiimseni.
Siis saad seisma elukroonil
Selle ees, kes aautoonil.

5.
Wärisedes pööran selja
Patul', elan Jeesu ees:
Tema kustutab mu wõla,
Aitab seista armu sees.
Aga kui ma komistan,
Wõitlemises haawu saan,
Jeesus, arst, siis astu ette:
Hinge annan sinu kätte!

6.
Aamen, see kõik nõnda saagu
Mulle surses, elades!
Püha Waim mind elustagu,
Et ei wäsi wõitluses;
Ta mind saatku päewad, ööd,
Õnnistagu minu tööd
Ja kord pärast sõja waewa
Saatku ta mind rahutaewa.